George URSA

ULTIMELE...

– poeme –

vol. I

Editura Societatii Scriitorilor Români
Bucuresti, 2017

George URSA

ULTIMELE...
- poeme -
vol. I

1/XII. 25

Editura Societatii Scriitorilor Români
Bucuresti, 2017

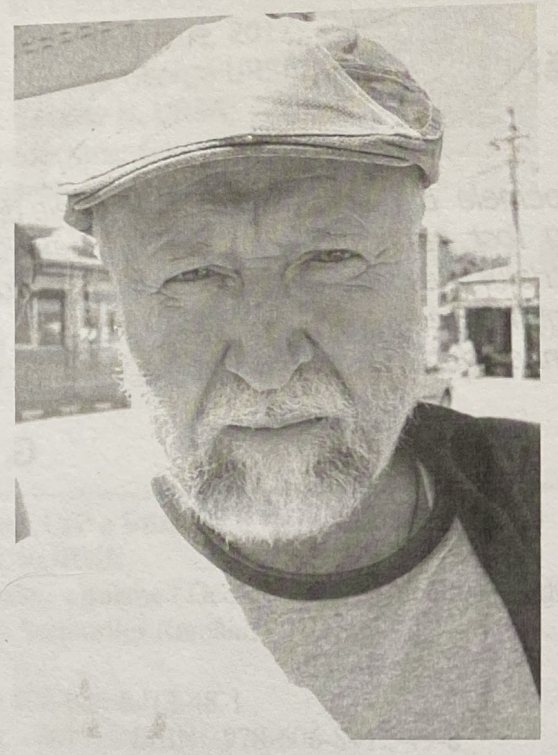

PUIEZEA CU TEMATICA ACTUALĂ

E plină strada de *frumoşi* garoi,
În piaţă vând ţâganile banane,
Ciorapi şi dresuri la cucuoane
Şi, din *Ucràina, cânepă* pentru puţoi.

Şi-ntre timp... tot plescăie seminţe
Şi duhănesc *kentane* pe-ntrecute,
Râd de bieţii *rumani* pe rupte
Şi le trimit bezele, le servesc *sentinţe.*

Adică-njurături şi vorbe-n scârbă:
Pe gură bes porcisme şi insulte
Şi-i doare-n dos de greutăţile mărunte,
Şi nici un *gabor* nu le suflă-n ciorbă

Şi sunt ai străzii mahări-profitori,
Pieţele sunt locul lor de învârteală;
N-au grijă de patron şi de dârvală
Şi nici de băncile „chinezilor" – prăduitori.

Viaţa pentru ei e râs, înşelăciune şi ciordeală,
Trai în petreceri şi veselie-n stradă;
Sunt marii dirijori de-orchestre pe estradă
Şi grija pensiei nu le-a intrat în socoteală;

De Băse, Boc, de unguri, de rusnaci,
Le pasă ca de un scuipat scârbos;
Şi de bancherul „chinezist" îi doare-n dos
Şi sunt stăpâni pe salahorii prostănaci.

N-au nici venit, servici, nici sfanţ la „dări”,
Le-atârnă kilele de aur pe la gât,
În maxilare şi la mâini şi-n rât
Şi au – din ce? – mii de *gipanuri* în parcări...

Şi UE-i potcoveşte cu ajutoare în EU
Şi, – n ţară, Primăriile le dau, în buzunare,
Cu milioane, în cont de „ajutoare!”
De la *ruman,* c-aşa vrea UE-*dumnezeu*.

Mi-aş cere şi eu voie, Doamne-Dumnezeu,
Să mă transformi în „rrom” – ţigan,
Să fiu şi eu „discriminat” cu câte-un ban,
Sau măcar ungur, Doamne, s-ajung eu.

Nu-ţi cer să critic un secui, sau negru, sau iudeu,
Că ştiu că-n România asta e o cerinţă grea...
Şi ordonanţa 31 îndrăzneala ne-o bara
Şi Iliuţă Nevăstuică ne va trage un *bombeu!...*

C-ajuns-am sclavi la mândrul *gefri-feméi,*
La Marko Bela şi la Orban Viktor
Şi va veni curând *garda mogior*
Şi ne va scoate în şuturi de pe-aci.

Ca să ne-ntoarcem – cică – în Balcani,
Că ei, mogiorii, - s europeni de soi,
Ce-o să ne-njuge iarăşi ca pe boi
Şi din traco-români se ne transforme în ţigani!

LUNA...

Luna... răsare; când aici...
Când mai încolo!
Când la Vest, când la Est.
Depinde unde ne aflăm;
E când subţire – fir de aţă –
Când mare, ca un langoş
galben!
Câte n-a privegheat, n-a văzut:
Câte omoruri, câte sinucideri,
Câte jurăminte de amor etern;
Şi, vai, împricinaţii – mulţi – nu
ating nici optzeci de ani...
Câte furturi, câte planuri
năruite-n praful Terrei!
O, mici viermuleţi...
Râuri de lacrimi în urma voastră;
Cum vă înghite pământul
pe toţi şi pe toate;
Cum ne înghite, pe rând,
pe fiecare!
Azi – unul, mâine – altul;
Când tu, când ea, când voi,
Când ei, când el, când toţi...
Când toţi, nicicând nu **Io?!**

Vineri, 14 sept. 2012.

MARELE POET!

Marele Poet e pe drojdie!
Urlă neputinţa-n el!
S-ar da cu dovleacul
De pereţi!
Îi e urât să vadă oameni,
Rude, prieteni, bărbaţi, femei.
Îi e urât de toate –
Adâncul URÂT! –
Demoni *năvălitori* îi tulbură
Somnul!
Îşi urăşte existenţa,
Aspiraţiile...
Spaime nedefinite îi
Cotropesc nopţile,
Dimineţile!
Doamne, încotro?
Încotro, Gheo?
Spre NICĂIERI
Spre NICIUNDE,
Hombre!

DEMOCRAŢII DE PROFESIE!

O bandă de porci guvernează planeta!
Noi, îi suportăm – paşnici.
Ăştia se cred Nemuritori.
Neisprăviţii!
Privindu-i, par loviţi cu leuca!
Vorbesc vorbe, fără să clipească.
Ucid cu siguranţă pe cine
Cred ei că nu e croit după
Creierul lor strâmb.
„Impun democraţia!"
Ce-i aia „democraţie"?
Un scuipat în ochii
Guvernaţilor!
Potăile nu se tem de Domnul;
Sunt antihrişti!
Nu se tem de ce-i aşteaptă
După moarte.
Viaţa, după ei, e doar Aici
– Trup mâncat de viermi!
Leprele ne iau drept
Simpli păduchi, ce pot
fi striviţi cu unghia.
Omul, ca ne-ei, pentru ei,
e doar *păduche*
Şi când te gândeşti că şi *Ei*
crapă şi sunt băgaţi
sub pământ?!

şi putrezesc ca *păduchii (adică, noi!).*
Ei sunt clasa paraziţilor
Planetari.
Ucigaşi de profesie,
Adică, **şefi de profesie!**
Aşa cum banda lui Bronştain
era formată din
revoluţionari de profesie
aşa, noua bandă, este
ucigaşă de profesie
– adică „democrată" de profesie!
Aşa, că, fără iluzii,
Domnilor supuşi, ne-EI! ,
Fără iluzii...

PUIEZEA!

Poezie belită, şi fără valoare!
În tinereţea-mi de doi lei
Ţi-am îndrăgit urâta putoare
Şi azi ajuns-am slugă la lachei;

Adică la politicieni limbuţi,
La gurişti, ce zicu-şi „analişti",
La oneghişti şoroşiştilor vânduţi,
La hoţomani, ce zicu-şi „moralişti",

La filosofii, vânzători de vorbe late,
Botezaţi în vechime sofişti,
Şi care, azi, în capitaliste palate,
Din comunişti se dau monarhişti.

Şi peste toţi tronează cumularzi,
Garoi cu cefe groase, cocălari,
„Fetiţe", arondate, de bastarzi,
Ca „însoţitoare" de arabi şi de kazari.

Şi-mi zic acum la prag de bătrâneţe
De ce optat-am pentru ghiers,
De ce în „Sfânta tinereţe"
Am ignorat stricatul „univers"?

Politică îi zice şi insului politician
Ce astăzi zice „nu" şi mâine „da"
Şi din inconsecvenţa-i scoate un ban
Şi căruia de fel nu-i scârţîie şarada.

Eu sunt cel din urmă „bataior"
Pentru reduta părăsită;
În urma mea nu-i nici un luptător,
Pe lângă mine nu s-a format elită!

Doar un imens teren arid,
Ruine, vânt şi pustuşag...
Sau câte-un bătrânel livid
La subsioară c-un *uişag!*

Poiet! în Parcul Izvor...

Ciorile sparg în plisc ghinde;
Cârâie, scurmă-n gunoaie – *cra-cra!*
Babele trăncănesc la mobil;
Liceene, cu dos dolofan,
beau tutun;
Ţiganii scuipă şi-njură,
Frunzele cad,
Boschetarii scormonesc în
Tomberoane.
Golâmbii ciugulesc firmituri;
Mămicile plimbă cărucioare,
Maşinile huruie pe stradă,
Telefoanele poluează cu
piuitul lor urechile
moşilor stresaţi.
Pe alee trece, înţepat,
un negru buzat.
O cioară a furat o nucă;
– „Huş, cioară!" –
Poietul a speriat-o!
Nuca i-a căzut din plisc
Şi *poietul* şi-a însuşit-o.
Un câine de apartament,
(„Lord" îi zice cucoana ce-l plimbă)
cu un lemn în gură,
zburătăceşte ciorile.
Poietul îl suduie;

I-a tulburat priveliştea.
Un globtroter aleargă
pe alei cu cronometrul în
mână;
Frunzele cad,
Câinele latră a pagubă;
Vântu-şi plimbă aripa
prin căile de frunze galbene.
Ciorile nu se mai întorc,
Poietul ... suferă!

AMINTIRE DE LA UN OARECARE
1 DECEMBRIE

Poietul lua micul dejun / Şi privea pe fereastră, / La blocul vecin, / Unde... ciorile se joacă / „De-a prinsa”... pe acoperiş. / Aici, într-un balcon al blocului, / Un Turc bătrân / Duhăneşce! / De unde a dedus *poietul* că e turc? / De acolo, că, turcul / şi-a atârnat pe / peretele interior al balconului / steagul Turkiei! / Da', turcul, tot turc. / De Ziua Naţională / a României, la fereastra / balconului a fixat / un mic drapel al / României. **Turc!** / Pe întreaga faţadă, / de 1 Decembrie, doar / **Steagul tricolor,** românesc, / Al Turcului! / Turkam, bre! N-ai ce-i face! / Ce poţi să-i faci? / Nu înţelege limba română! / Limba în care e batjocorită / România, ţara / unde fetiţa SABINA / e făcută *„proastă mică”,* / pentru că purta bentiţa tricoloră, / de emancipatul Sorin Ioniţă şi, / unde, un oarecare Lucian Mândruţă / se declară, urlând: / „Sunt secui!” / Asta e trista poveste cu o ţară, / un Turc, un cârd de ciori şi un *Poiet,* la micul dejun...

TOAMNA ÎNTR-O COLONIE CU ALEGERI

Frunzele cad (!!)
Maşinile bătucesc străzile oraşului;
Ţâganii mişună fără griji;
Îţi vine să te împuşti!
Nici o speranţă!
Nici o speranţă!
Vântul frământă platanii!
– Radioul unuia bolboroseşte;
Spikeriţa turuie despre
cei 14 candidaţi;
Fetile grăsune –
Cu pipa-n gură! –
porcăiesc ceata de golani,
fără treabă, rezămătorii băncilor
părculeţului de la gura
Metroului.
Babele molfăie prune,
Aruncând, plictisite,
sâmburii pe trotuar.
Spikeriţa continuă turuiala
Despre fericirile promise
de cei 14!
Kelemenu promite românilor
Dezmembrarea României!
Ponta-macul nu-l arestează
pe golan! Ba-l ţine la guvernare –

alături de el! Au scop similar!
Într-o lume guvernată de
Derbedei, şetrarii, ce reazemă
băncile, sunt îngeri nevinovaţi.
Frunzele cad (!)
Derbedeii, ce ne conduc, promit:
„Europa!", „democraţie!", „oac-oac
Ooaaac! Oaaac! Oaaac!
Gaga-gaga-gaga-gaga, gaaaagaaa!" –
Cei 14 şi spikeriţa...
Frunzele cad (!)
„Gaga-gaga-gaagaa!"
Derbedeii!
– Trece o cohortă de eleve,
turuind măscări şi trăgând din ţigări lungi!
Ţâganii le atacă „la sentiment!"
Elevele le fac semne obscene;
Ţâganii, râgâie aprobator,
cu alte semne obscene...
Frunzele cad (!!)
Ce treabă au (!!)
Cei 14 gavaresc: „Oaaac, oaaac!"
Spikeriţa nu se lasă mai prejos!
– „Sî moarî copiii, familia!"...
– zice cocălarul altui cocălar,
Romul, rezemător al băncii parcului.
„Oac, oaac, ooooac!" –
Unul din cei 14!
Szilagyi Zsolt vrea „ţinut autonom"!

11 din cei 14, nu orăcăie contra.
„Oac, oac, oac!" –
curg ofertele ponta-kelemenilor!
„oac, oac, oac!!"
Frunzele cad (!!)
„Toamna se numără bobocii!"...
„oac, oac, oac!"
Frunzele cad (!!!)
Ţâganii, urcă în RATA de Olteniţa;
„Hai, Olteniţa!"...
„Sî moarî familia!"...
Toamna cad frunzele!
Frunzele cad (!!)
Poetul îşi înghite pastila...
de inimă!!!

Cireşul de la „Dulău" *gin pamânt gi* la „Dompei" (*)

= BOCET! =

Unde e cireşul *negruţ* „gi la dulău"?
„Gi pa Dompei!"
De mult e doar cenuşă;
Unde e „cireşul albuţ gi su' *Coaste*?"
Unde nucul de 150 de ani,
Vecin cu cireşul „albuţ",
Unde huhurezul din scorbura cireşului?
Unde scruşul lu' unciu' Traian,
Unde cireşii altoiţi „gi pa *Coaste*?"
Şi „postata gi pepini"
Şi lanul de cânepă,
Şi prunii noştri bumbulei!
Şi holda cu trifoi, şi cea cu cucuruz
Şi potârnichile, şi graurii
Mâncători de „ţapi"!
Şi Izvorul „gi la Bumbiru", şi „gi la Lirhu"?
Şi părinţii tineri, unde-s?
Şi amintirile noastre, unde-s?
Şi ţara unde-i şi a cui?
Şi sălciile de la „Cuiezăl",
Şi arinul de pe slogul cu Mihai
Şi alunii de la „Sârna"
Şi cireşii din capul iugărului de pe „Gafie"?
Şi fântâna „gi la Indrei"...

Viaţa unde-i, şi copilăria...
Şi fragariul de lângă casa bătrână,
Şi prunul roşu de la izlaz?
Şi iorgovanul, şi merii *tulimpani?*
Şi gutiul „gi dupa grajgi?"
Şi nucul uriaş de pe slogul cu Ciorâmba,
Şi cei trei pruni roşii de după „camaruţă"
Şi casa lu' baba Floare şi viţa de vie?
Şi via „gi pa Gialu' Tolvai" unde-i
Şi piersicii, şi frasinul şi nucul,
Şi măru' *„şîculan* gi lânga calea, gin taleci?"
Şi valea unde „nalbeu nanile pânzâle"?
Şi „cazanul" ce învârtea duba maşinii
De treierat, şi boiţî – *Şânor şi Bumbu?*
Şi oile, şi *vacuţa Florica*, şi cocoşul cel alb,
Şi câinele „Maior!" Şi carul nostru,
Şi plugul, şi grapa, şi sapele, şi meliţele
Lu' mama şi baba, şi războiul de ţesut,
Şi sucala la care învârtea copilul George
„Tortul" pe suveici, unde *Cinariu* de Ajun de Crăciun?
Unde-s lacrimile să le plâng pe toate? Nu le mai am!
Unde Edenul? Acolo era, acolo a fost!
Pe „Coaste, la Vie", în câmpul de căpşuni sălbatici
În floare! Acolo au fost toate
Şi-n rana inimii mele încă vii, azi.

(*) Notă: poemul este scris şi cu cuvinte din dialect de Zarand. Ele trebuie explicate.

= „dulău" – drumeag peste haturi;
= „gin" – din;
= „slog" – răzor;
= „fragari" – dud;
= „taleci" – grădina de lângă casă, din intravilan;
= „cazan" – locomobilă;
= „duba" (batozei de treierat grâul): toba;
= „Dompei", „Gafie", „Sârna", „Indrei", „Tolvai", „Coaste" - dealuri în Cuiegi unde aveam holdele, taleciurile;
= „ţapi" – cosaşi;
= „Cuiezăl" – râuleţ în satul Cuiegi;
= „Indrei" – şes între dealul „Gafia" şi „Gialu' Popii" din acelaşi sat;
= „Bumbiru", „Lirhu" – puţuri, „izvoare" ce se găseau în pământurile celor doi;
= „gial" – deal;
= „gi" – de;
= „cinari" – un colac special în forma de 8 culcat şi cu unul din capete (cel din dreapta) în formă de două labe de urs. Se coace în Ajunul Crăciunului şi se „rupe" de şeful familie cu fiul cel mai mare şi se spun frazele: „Haiţ cutare (nl boului de om, îl zice tatăl), cea cutare (nl. bolului de brazdă, zice băiatul)!"... şi se rupe „cinariul" proaspăt şi se mănâncă din el seara, după ce s-a întunecat, la cina din Ajun. Este clar un ritual agrar în Ajunul Crăciunului, rămăşiţă în Creştinism de la sărbătoarea Solstiţiului de iarnă din precreştinism.

O LUME STRÂMBĂ

Porcismul politicianist se revarsă
peste oraşul plin
De gunoaie şi praf,
Peste ţara noastră vândută
La preţ de nici un dolar găurit!
Neam fără noroc!
Încălecat de alogeni,
De venetici („vinituri!") aduşi de vânturi.
Nu mai putem lupta!
Porno-jurnalismul, schizo-capitalismul kazar
Ne-a frânt şira spinării!
cristoi, ctp-ei, pantazi, tapalagi, mungiu-pippizi,
tismăneni, meioniţe
Ne-au scos din Istorii!
Ne-au interzis să vorbim de Eliade, Cioran, Noica,
De Ion Gavrilă Ogoranu, de ....
Ei şi *iliesco – tăriceano – năstaso – cioloşilor – iohannist –*
Rromilor – mădălino – floriano – veinerilor
Şi tzmenitzikilor!
Şi a jândarilor ce-i apără!
Duci-i-ar furtunile sahariene
Şi-arunce-i în jungla Africii.
Dă, Doamne!

Marţi, 19 aprilie 2016.

NOSTALGIA DIN-NAINTEA *PLECĂRII*

George URSA... îşi pre-simte *plecarea*
Şi stă pe o bancă-n parc;
Contemplă plimbarea vântului
În funzele platanilor.
Nimic nu se aseamănă
freamăntului vântului
În funzele sălciilor,
În luna lui april.
În puful păpădiilor,
În frunzele mesteacănului.
Doamne, mai ţine-ne
O clipă!
O eternitate!
O veşnicie!
O veşnicie!

Sâmbătă, 23 aprilie 2016.

MINUT DE DEZNĂDEJDE...

Ţara ni se-mprăştie
În „Europa!"
Viaţa ni s-a risipit,
Împrăştiat!
Mi-aş trage un
Glonţ în cap;
Dar nu din lipsă de
Curaj n-o fac.
Din conştiinţa că
Glonţul morţii
Oricum mă va
Ajunge, mai devreme
sau mai târziu
– Voia Domnului.
Iertate fie păcatele
gândului deşert,
Drăcesc!
Iar nouă voia Domnului
Ne convine
A făptui...

SOARELE...

Soarele încălzeşte pe cel drept
şi pe cel viclean,
pe cel trist,
ca şi pe cel *bătut de Dumezeu.*
Încălzeşte vrăbiile şi ţărcile,
cerşetorii şi miliardarii
Şi pe mine, oropsitul!
Cel rămas fără rost în lume;
– Câtă nedreptate!
Zeii s-au retras dintre oameni
În negura legendelor.
Există poezie, mai există?
Nicidecum!
S-a profanat *Totul,*
S-a batjocorit *Totul.*
Omul se reîntoarce
În bestialitate,
În sub-animalitate
De bună-voie;
Trăieşte lipsit de Dumnezeu
După capul lui strâmb.
Ajuns împotriva *firii,*
Refuzând şi traiul *după fire*
A căzut în sub-animalitate;
E sub-animal vorbitor
– Obiect vorbitor.

Oare Dumnezeu ne va lăsa
în această stare
Înainte de a ne
transforma în pietre,
nisip purtat de vânt?
(Mă opresc din mâzgălit
deranjat de pupăturile unui negru
cu o grăsană albă...
Rumâncuţă, de...)

INUTILE FRĂMÂNTĂRI...

Sunt la Sfânta Liturghie;
Lumea aprig se foieşte;
Babele bârfesc în voie;
Preoţii citesc din Sfintele Cărţi;
Plozii orăcăie, mămicile
plimbă cărucioare;
„Personalul" pune de o „gustare!";
Prinoasele sunt sfinţite;
Poetul suferă de extrasistole;
Se apasă cu mâna pe piept;
La poarta grădinii Sfântului Lăcaş,
ţâgane tinerele, cu dinţi
de aur în gură şi plozi mucoşi,
Cer pomană de la
babe deplasabile în bâte;
Babele se scobesc în
portmonee jegoase
Şi întind ţigăncii
aurite
hârtii de „un leu!"
Ţâganile râd; se
înghesuie, buluc, pe babe,
Cu pensii de 400 lei noi;
să le pape banii...
„Mânca-ţ'-aş!..."

Doamne, de ce-ai
pedepsit, în aşa hal, acest
neam românesc...?
Şi aşa de crunt; e prea mult!
Ce ţi-am făcut
De-ţi baţi joc de
noi de 1910 ani?
De la Decebal!
Dă-mi un răspuns...
Nu-mi oferi nici chiar
la sfârşitul vieţii?

Duminică, 11/09. 2016

BOCET!... pentru George – Alexandru

Vai de viaţa mea;
E botez!
La Rest. „Lacrimi şi Sfinţi"!
Nu-i George-Alexandru
Şi nu mai suport!
La un an şi cinci luni,
Noi, râdem, petrecem
Sub betoane!
De ce ai plecat, George?
Nu-i George-Alexandru;
Viaţa mea e fără rost!
Nu-i George-Alexandru;
Nu e...
Viaţa-i fără rost!
Ce am eu comun toţii
Aceştia?
(„comeseni!?")
Nu mai e George-Alexandru;
Nu mai e...

Duminică, 29 mai 2016.

O LUME PE DOS...

I

Într-o cruntă disperare,
Intrat-am în complexul „Cora"...
La Moll! pe scurt!
Afară sunt $50^{00} - 60^{0}$ C,
La nivel asfalt.
Aici sunt $22^{00} - 23^{0}$C.
E bine! De n-ar rage
un negru la difuzor...
Viaţa ai putea zice că-i
Acceptabilă, suportabilă.
O, şi ai privelişte...
Diversitate!... Etnică,
Rasială: Chinezi, negri,
Până şi japonezi, *muslim...*
Negrese cu plozi,
Mulatre – produs Africa = România,
Pipiţe, puştoaice-n chiloţei,
ţâgane cu plozi la cerşit, cocălari,
Interlopi, babe, boşorogi,
Tăietori de frunze la câini,
Cerşetori de „îmbe sexe!",
Tipe ce-ţi oferă servicii sexuale,
Călători cu bagaje, burtoşi
Cu bărbi, boschetari.

Grăsane deşelate,
având tatuaje: Unele
pe mâini, altele pe fese,
La glezne, la buric, şale,
Între ţâţe, belciuge-n
Sprâncene, nas, urechi...
sfârcuri, burice...
Lume, lume! O, lume!
Burtoşi crăcănaţi, zac
pe scaunele disponibile.
Insuportabil-Suportabil!
Vai – *george ursa* – , unde-i
Lumea *„d-aurită*
Oare când s-a fi înturs?"...
Când, bătrâne?
Niciodată!

II

Pe aici, pe *la Moll,*
Fetişcanele-şi plimbă chiloţeii
Provocator!
Inşi, fără treabă, îşi holbează
Ochii după cururile lor
Bombate...
Prin pantalonii scurţi
Li se văd buzele vulvei;
prin pantalonaşii de
două deşte...

Tipele-şi arată marfa!
Care cumperi? Cât dai? Ca să ai!
Cât oferi? Marfă pe tarabă!
La vedere! O poţi pipăi cu
Ochii; aprecia, evalua.
Care, tovarăşe negru,
Care muslim!?
Fetele oferă! Damele vând
vulve, labii, ţâţe, tatuaje,
buci, belciuge în nas!
Ce bine e „la Moll";
La tarabă! Labii,
Vulve de toate adâncimile...
Cocălari, la atac!
Interlopi, nu vă lăsaţi!
„Să trăiţi bine!"
Cum ar spune un clasic
În viaţă!
„S-auzim de bine!" zicea
un Altul cândva
Şi iată *Binele* ce
A urmat!

Luni, 27 iun. 2016.

IN MEMORIAM G-AU...

Vise urâte, somn greu;
Agitat! slăbiciune şi neputinţă;
Spaimă de moarte;
Revoltă în contra a tot ce
Există!
Neîncredere! Necredinţă!
Boală trupească şi sufletească;
(Un Sfânt Maslu, tinere bătrân!)
Nemulţumire!
Dorinţa de a-ţi da în cap.
Ură chiar.
De ce, Doamne?
Ce ţi-am făcut de m-ai
Pedepsit cu **luarea**
Băiatului!
De ce L-ai luat pe Băiat?
Ce ţi-a făcut El?
Tristul meu Băiat –
Mereu zâmbitor...
Şi-n greaua suferinţă...
El zâmbea resemnat
(„Toţi murim!" ne încuraja El);
Nu cârtea, nu cârtea!
(„Cât a fost... a fost frumos!" ne consola)
George-Alexandru, de ce?
De ce ai plecat de la noi?
Nu primim nici un răspuns

Şi nu vom primi niciodată!
Spre veselia celor ce ne urăsc!
A celor ce l-au ucis!
Băiatule, unde te-ai dus?
Unde?
Acolo unde vom merge şi noi
Curând, curând...

Duminică, 31 iulie 2016.

ZEII...

O, Zei! unde-s chipurile voastre
Cioplite?
Îngropate-s în pământ,
Templele unde vi se slujea?
În pământ! Dărâmături...
Moise v-a învins!
Zeus cel tunător, Apollo
Luminosul, Athena Partenos,
Minerva – cioburi sub
Buruieni.
Samson, David, Solomon,
Estera, Mardocheu, Makabeii
v-au retezat capetele
cioplite, aurite.
O, zei! O, zei!
Nefericiţi protectori ai albilor;
Rău i-aţi protejat,
Rău v-aţi protejat.
Azi avem alţi protectori
Şi ei ne-au abandonat
Pe noi, albii!
Muslimi, coloraţi, ne
Pândesc; ne extermină.
Blestemul *indienilor*
Se întoarce pe albi.
Afro-asiaticii, semito –
negroizii nimicesc

Albii!
Rânjetele lor satisfăcute
Se lăţesc pe mormintele
Noastre!
O, zei! O blondă rasă
Albă!
Plânge-va istoria după
Gloria ta apusă,
Răstignită! Crucificată!
De un vrăjitor
woodu, de un imam
în turban. Burka şi
jihabul se vor întinde,
Peste lume, coborând-o
În vremuri revolute;
De dinainte de secolului
VII.
O, zei! O, zei!
Ne plângem, vă plângeţi
De milă!
O, zei, o zei!
Bieţii de voi!
Bieţii de noi!

Luni, 3 octombrie 2016.

DURERI!

Se aşterne leneşă toamna...
Cu ea şi *răul* în inima mea;
Durerea-n piept, apăsarea
Grea; grea, ca piatra de moară;
Ca lespedea de granit
De pe mormânt! (– ul tău G-A!)
Nici să vreau, a exprima nu pot
Durerea ce m-apasă
Deasupra inimii.
Mi-aş rupe hainele de pe mine;
Ca şi cu o gheară le-aş trage
De pe inimă, de pe piept;
Să nu le mai simt apăsarea...
N-am aer! Aş inspira
Tot aerul parcului;
Să-mi ajungă un veac!
Inimă, nu mă lăsa,
Noapte nu veni!
Vântule de toamnă...
Întremează-mi sufletul;
Întăreşte-mi neputinţa
Ce se zbate-n coşul pieptului!
Înlătur-o!
Dă-mi iarăşi îndrăzneala
de la 22 de ani.
Dă-mi, Doamne, ce
nu mai pot avea!

Dă-mi tinereţea pierdută,
Dă-mi urâta prostie –
Suflet amărât, lumânare
stinsă, neagră tristeţe;
Suflet *îmbălsămat în akedia;*
Suflet chircit de apăsarea
grelelor păcate-necazuri,
Suflet îndurerat,
Îngropat în adânca,
greaua singurătate,
Înnourat de norii negri
Ai neputincioasei bătrâneţi.
Că glonţ ruginit e-nfipt
În inima mea!
Doamne, apropie-Te
De mine; alungă spaima
Aripii celei grele a Morţii.
Suflete, nu ceda;
Cât mai poţi... luptă;
Luptă, chiar în genunchi,
Cu fiara, cu ghimpi
de arici, ce ne atacă,
Ce ne atacă!
– Fiara, cu ghimpi de arici...

Miercuri, 5 oct. 2016.

TOAMNA...

Vrăbiile bâjghâie prin frunzele
Căzute! Caută seminţe...
Babele le oferă bucăţi de pâine
Cu amelioratori!
„Rromii" înjură!
Sunt angajaţii REBU...
Târâie tomberoanele. „Muncesc!"
Confraţii lor vând banane...
„– Care mai iei banane? Ia
banana; cu cinci lei – opt
banane. Ia, *mânca-ţ'-aş p... ta!...*
Opt banane... cu cinci lei"...
Grohăie ţâgana, ţâganul.
SMURD-ul urlă din
Sirenă!
Ţărcile ţopăie prin iarbă.
Ciorile scobesc în pământul reavăn.
Caută râme şi gândăcei!
Timpul se scurge lent
– Ca leşia pe trotuar –
Împrăştiind frunzele
galbene!
Boschetarii s-au adunat
pe băncile vecine!
Înjură, vând telefoane
furate. Se jură: „Sî
moarî fata mè! Du-te

dracu' dî prost! Aidi, bă!
Bagabontule!"
Scriitorul pleacă
scârbit din parc!
De silă!
Nu poate suporta
Borhotul urât puţitor
al WC-ului uman...
Revărsat peste parc

Luni, 07 nov. 2016.

POFTĂ!...

Încerc să scriu un poem.
Dar, „inspiraţiunea" nu vine!
E atât de bine în parc...
Pe banca-ncălzită de soarele
Lui noiembrie!
„Omul ca iarba, zilele lui
ca floarea câmpului!"...
Ce-aş putea zice eu
mai consistent?
Numai că, iarba, este
Nemuritoare!
Aceeaşi floare creşte
primăvara următoare.
Numai omul e *Altul*
Azi e *unul,* mâine
Altul!
Mereu diferit;
Morţii, de azi, nu vor fi
Morţii din primăvară!
Un om nu-i egal *un om.*
Cel dus... este bun dus!
Unicatul nu se repetă.
Iarba se repetă;
Este aceeaşi iarbă,
Din aceeaşi rădăcină.
Iarba e şi azi şi mâine
Şi-n veci aceeaşi iarbă.

„Numai omu-i călător,
Pe pământ rătăcitor!"
Iarba, nu!
Este aici, în veci aici,
În veci *aceeaşi,*
Mereu aceeaşi!
Cât va fi Pământul.
Nici ea măcar nu-l va
Moşteni!
Darămite „cei blânzi cu inima!"
Şi Pământul e trecător
În această *formă!*
Şi-atunci?...
Are rost scrisul, are rost
Că ne naştem, are ceva
vreun rost în Univers?
Nu! Şi atunci, şi atunci?
Tot ce-i pe pământ moare.
Însuşi Pământul e muritor!
Galaxiile, Materia ce le
alcătuieşte e trecătoare,
Mereu alta!
Doamne, ce spaimă!
Spaima de dispariţie...
Singura permanenţă,
Unica!
(O babă belită, bea tutun
pe banca vecină. Plec!)

Sâmbătă, 19 nov. 2016.

ANTIPOEZIE... EXCLAMAŢII...

Stimate, tovarăşe poet,
Fă bine şi nu mai
mâzgăli.
Dă-te cu capul pe pereţi;
Fă-te logoped...
„logoped!"
„pisolog!"
Pisălog!
Dă-te-n „publicreleşîn".
Cu *borţun;*
Dă-te-n *ştefan georgescu,*
În *bănşoiu;*
Dă-te-n studii şi
Compilatorii;
Dă-te-n alde-alea;
Dă-te-n *liviu ion stoiciu;*
votează globalismul;
dă-te homosexual,
Transexual!
Antihristic!
Dă-te-n *bănşoiu;*
Dă-te roşu-albastru!
Dă-te Soros,
Dă-te Hunor!
Ba Orban Viktor;
Dă-te-n transilvănism,

Iohannism!
„Recuperator" de ţară;
Vânzător de ţară,
Cioloşist!
pippidist!
florianist,
remus-pricopism!
pontismo-dragnist;
fă „pact de colaborare cu udmr!"
slugă la Veiner.
Pune-ţi cipilica-n
vârful capului!
Dă-te cu capul de „Zidul Plângerii!"
„Plângerii" a ce?
Dă-te ecologist,
Filoimigraţionist.
Muslim!
Dă-te orice!
Nu te da român;
Că te zice Iohannis
„fanatic religios!!"
Dă-te oaie!
Să te tundă!
florienii!
Dă-te oaie!
Beee, beee, beee.
Votaţi Nicuşor,
Ciprian-Nicolae Nica (ăl cu *legea...*), Dragnea,
Gorghiu, *Iudamereul!*

Trăiască *Iudamereul!*
Trăiască toţi ăia;
Beee, beeee!
Trăiască Ataturk –
Statuia lui de pe
Calea Victoriei,
Trăiască toţi
Veneticii!
Moscheia!
„Vrem spitale!"
Vrem *Ceke Otila!*
Desfinţătorul de
spitale!
Traiască *Ciaba*
Astaloş,
Amendatorul de
Rumani,
Biro Hunor,
Cibi Barna –
spânzurătorul de
efigii!
Trăiască *„harry-poter"*,
„Bănăţeanu vesel!"
Trăiască *facebuk-ul,*
Unde juisează
Toţi antiromânii,
Toţi *sabini ghermanii,*
autonomistul!
Trăiască toate javrele
antiromâneşti.

Promovaţi *barnismul*
tokeşismul,
orbanismul.
Obscurantismul neo,
Satanismul!
Trăiască anti-românii;
Da, tovarăşi!
Trăiască *dodonismul!*
Strigaţi «ura» la
Boscheţi!
Daţi onorul trădătorilor,
Austriecilor, jefuitori de
Păduri şi petrol.
Daţi onoare la tâlharii!...
Zişi „democraţi!"
„Europeniști!"
Poponarilor,
Cocălarilor,
Interlopilor,
borţuniştilor.
Şi tuturor,
iştilor!
Ura!
– *Pablicreleşiîilor!*

Sâmbătă, 10/XII. 2016

ERA DERBEDEILOR...

Ne-au îngălegat *derb*edeii,
Analiştii, *pablicreleşinii!*
„Sociologii", *neopolitrucii*
de extracţie nouă;
Cei ce scot din vorbe
Parale!
Scrobiţii, profesoraşii,
„Pă puncte!" Belferii!
– Beamterii! –
Târla de gorobeţi
cu patalamale!
Cireada de „jurnaliştii",
Adunatorii de vorbe
„De pe surse!"
ciuvicii! gâzii, ctpeii
ciutacii, alinteodoreştii,
Palavaragii, vorbeţii!
Ce scot din palabre lovele,
Slugile la *licurici!*
Marele licurici!
Marii asasinii!
Logopezii,
Beliţii!...

Decembrie, 2016

IMPRECAŢII...

M-aşez să scriu,
Mă năpădesc extrasistolele.
Oftez! Respir adânc...
Mi-e frig, transpir!
Aş băga brişca
– vorba ungurului –
Într-un burtos,
Ce reazemă scaunele
Parlamentului!
Unde ne-au adus ăştia,
Criminalii din decembrie,
Asasinii lui „nea Nicu",
stănculeştii, ilieştii,
romanii, ***golanii,***
orbanii, kelemenii,
schwatzenbergii,
„Sociologii!"
„Pisologii!"
Cireada de „jurnaliştii"
Ne-au scos sufletul,
Ne-au gonit peste hotare;
Ei, cei cu întrebarea:
„Da', nu vrei să
pleci?!"
Adică să-ţi părăseşti
Ţara!
„Du-te! Aducem musulmani

În loc!
Negri...
Indieni...
Numai cară-te, român;
Tunde-o!"
Ce, iau ungurii pământul
Şi fug cu el în Ungaria?
„Hă, hă!"
Astfel de javre ne-au
Condus!
Trădătorii!
Vânduţi pe o tabacheră:
stănculeştii,
dineştii,
ilieştii.
Căcaţii, urâţi la suflet!
Cohorta de asasini
Morali, economici,
Politic, cultural,
Psihic, *snaps-iştii*
noii ere globaliste,
noii *ştefangheorghişti!*
Puţării fără creier!
Slugile la vorbe,
Boşcobeţii ce ne-au
Scos sufletul din
Inimii!
Lunatecii Europei,
Bulangii la minte,

Inşii lui „da, de ce nu?”
De ce nu un muslim
În loc de un român,
Un ateu în loc de un creştin.
Un bulangiu în loc de un familist,
O lesby în loc de o mamă,
O curvă în loc de o femeie
Credincioasă,
un hoţ în loc de un muncitor,
O ruină-n loc de uzină,
O pârloagă în loc de ţarină lucrată,
Un pom tăiat în loc
de unul sădit,
un avort în loc de o naştere,
un beţiv în loc de
un om sănătos,
un negru în loc
de alb!
O Europă islamică;
nu una creştină;
un apatrid în loc
de un patriot,
o populaţie şi nu
o naţie!
un melanj, un terci!
Un balamuc global
– un care pe care!
un Iad!

În asta ne-au adus
Căcaţii ce conduc!
Să-njurăm!
Că atâta ne-a rămas...

Vineri, 23/XII. 2016.

SUFLET ÎNNEGRIT...

Mi-e sufletul negru,
Negru ca Iadul;
Ca smoala Iadului...
De atâta necaz,
De atâta nedreptate
Suferinţă!
Ce poate fi mai rău
Decât să fii muritor?
Nimic!
Muritor! Ţărână!
George = Alexandru,
Cum ai putut
să te laşi ucis?
Te-ai lăsat să
Mori. Ca un mieluşel!
De Ajun de *Crăciun,*
Te-a luat Maica Domnului...
Ne-a pedepsit!
Doamne, devin ateu!
Mă tem că nu
mai rezist
În credinţă!
Şi o să cad!
Nu mă lăsa să cad,
Nu mă lăsa!
Nu mă lăsa să cad
În cazanul cu smoală,

Nu mă lăsa!
George = Alexandre, nu mă
lăsa să mă poticnesc...
Acum, la sfârşitul vieţii.
Suflet oropsit!
Neam nenorocit,
Neam învins!
Insuportabil!

Joi, 29 dec. 2016

EPOCA *florienilor ŞI veinerilor...*

Beli-v-ar Lenin de
Anti-români!
Găbji-v-ar *troţki* –
zis bronştein – ,
Lăuda – v – ar radu florian
şi odrasla lui alexandru.
Lingeţi funduri de
zinovievi (apfelbaumi!)!
ziarişti şi cacademicieni
De cinci parale.
Băgaţi nasul în
fundul *veinerilor*,
wisselilor,
paukerilor şi neulanderilor.
Cacademicieni laşi,
Scriitori de mucava,
Ofiţeri căcănari,
Boşcobeţi cu grade.
Armata ce şi-a ucis
Comandantul suprem
Într-o cazarmă militară...
Universitari lăbari,
remuspricopi!
borţuni, şandori...
Cocoşaţilor!
Românii sunt puşi la
zid mai ceva ca în

1945
Şi voi tăceţi!
Căcănarilor!
„Conştiinţa naţiunii!"
Ni se cacă ungurii-n cap;
ne fac ca venind din
Albania...
Şi voi băgaţi dovleacu-n
Nisip!
Ei „descalecă a doua oară!"
Şi voi tăceţi.
Leprelor!
patapievicii ni se
pişă-n cap.
Şi voi lingeţi pişatul lui;
Cacademicienilor!
Îl numeşte pe
Eminescu
„cadavrul din dulap"
şi voi tăceţi, beliţilor!
Ce cultură slujiţi voi?
Boşcobeţilor!
Vreţi respect, titularilor!
Lingători de funduri
neo-kişinevskiste!
O meritaţi!
E beştelit Ştefan cel Mare
ca fiind „curvar"
Şi voi tăceţi!

Mihai Viteazu, „aventurier”!
Şi voi tăceţi...
Cacademicienilor!
Dacă Ştefan cel Mare
era „curvar”...
Ce era Ludovic al XIV-lea?
Dar corcitura de Matei Corvin?
Dar Henric al VIII-lea, „inglezu’!?”
Dar Henric al IV-lea, „franţuzul!?”
Dar alţi regi şi
Domnii?
N-aveţi limbă?!
Să ne apăraţi,
Cacademicienilor,
simionilor,
manoleştilor,
pleşilor,
liicienilor;
orbeţilor, urâtorilor de
Sine ca români.
Nu meritaţi decât
Lipsa noastră de
respect.
Golanilor!
Laşilor!
N-am cuvinte!
pippidoaicelor,
tapalagilor,
florienilor,

mândruţelor,
romeocernilor,
buiucilor,
kelemenilor,
borţomegilor –
inşii fără neam;
anti-brâncovenilor;
anti-martirilor români,
fălcilor de Arad,
bocilor!
Mi-e silă!
„Trăiască naţia!”

Vineri, 30 dec. 2016

GHENARIE...

Ne încălzeşte Soarele în
Parcul cu platani;
E început de an;
Vântul adie răcoros;
Neaua – mici pete albe-n iarbă.
Sufletul e îngheţat
De durere!
Lume, trecători suntem!
Trecători: dintr-un
Vagon al vieţii-n altul...
Dintr-un vagon de ani
În alt vagon de ani!
Junghiuri, junghiuri
Ne lovesc inima
Îndurerarată de
Necazuri rele!
Eternitatea-i în cimitir!
Nici acolo!
Pământul e trecător,
Soarele, stelele,
Galaxiile;
Mereu altceva-s,
Mereu mor!
Ce rost are omul?
De ce a apărut?
Încotro se duce?
Rostul?...
Doamne, care-i ROSTUL?

Tăcere, tăcere!
Bei, mănânci,
Deşertezi fecale.
urină, aer viciat
Şi – la urmă – gunoi...
Te duci şi tu, omule!
Ai băut, ai mâncat,
Ai deşertat, ai mâzgălit,
Ai condus, te-ai supus,
Ai fost sclav!
Ţărâna te acoperă!
Sau un mauzoleu,
Un tumul!
Şi urmaşii nu află
Ce ţi s-a întâmplat
Dincolo!
Nici o veste! Nimic!
Tăcere, tăcere,
Eterna tăcere!
Zeii mor, ideile mor,
Credinţele mor, copacii mor;
Inconştienţii, inconştientele
Hohotesc o clipă! Şi mor!
Îşi expun ostentativ
Nurii! O clipă,
O bătaie de aripi!
Şi tăcere; uitare!
Nimic!

Luni, 2 ian. 2017

ISPITE...

Mă năpădesc hulele,
Blasfemiile, vorbele putrede;
Înjurăturile urâte
Mi se-nvălmăşesc în minte;
Ocări, ocări!
Gânduri negative
Împotriva a tot ce e bine;
Amintiri, *fleşuri*,
Imagini deşuchiate...
Clovni schimonosiţi;
Chipuri de prostituate
În *fleşuri* destrăbălate,
Petrecăreţi, petrecăreţi,
turmentaţi de băutură,
căzuţi, căzute pe jos,
Despuiaţi, despuiate,
Trântind înjurături,
Scârboşenii.
Demoni negri la chip,
Înfiorători de suflet.
Tot ce e urât,
Pătat, murdar,
Întunecat, sordid,
în ruine.
Latrine puturoase;
Eu, în posturi
Depreciative,

Depersonalizante,
Îţi împrăştie minţile,
Sufletul îl împing
În negrul păcat!
Îţi încovoaie demnitatea,
Îţi sfâşie inima
fricoasă de atâta nevoinţe
Şi-ţi vine să dai
Cu barda; să tai.
să împuşti, să sfâşii,
să arunci bombe...
Să distrugi, să ruinezi;
Să strângi de gât
Toată adunătura
De leproşi ce
conduc planeta asta
plină de nedreptăţi
Şi conducători invertiţi;
Hoţi de bunuri, furi
ai încrederii
votanţilor!
O, hoţilor... o, beliţilor!
Când vă veţi sătura
de trasul nostru
pe sfoară?
Jegoşilor morali!
Urâţilor!
Beliţilor!

Marţi, 3 ian. 2017

NU POT *PLECA...*

Nu pot *pleca* împăcat!
Ce roman trist viaţa mea:
Dureri interminabile,
Cumplite suferinţi sufleteşti,
Cumplite dureri trupeşti,
Spaime, spaime;
Frica înnebunitoare,
Că, moartea, vine-ntr-o
Clipă! Și ne ia...
În clipa următoare!
Şi acum, la sfârşit,
Suferinţa pentru paşii
Rău făcuţi ai tinereţii...

Marţi, 3 ian. 2017

PUTEREA VEINERILOR...

Ori unde te-nvârţi
Întâlneşti un *veiner!*
Indiferent de funcţie,
De poziţie, calificare, acesta
dă ordine autorităţilor
goymilor!
vainerul este şeful
din umbră al
şefului statului X...
al unei X naţii de
goy.
Şeful statului X,
al naţiei X-goy,
moare la zid – în fapt –
pentru că a executat
el – în locul *veinerului* –
direcţiile criminale ale
veinerului...
Naţia X, de X goy,
Căpuşată de *veinerii*
din umbră,
protestează la un moment
X.
Veinerii din spatele şefului goy-lor
se retrag
Indicând *boului* (poporul de goy),
năpădit de căpuşele veineriste,

Vinovatul (adică şeful goy).
Acesta, *boul,* se repede, înnebunit,
Nu pe *veinerul* ticălos,
Ci pe şeful lui de neam goy
Şi-l lichidează!
veinerul – rămas în umbră – se dă
Salvator de naţie...
Şi propulsează-n faţa goy-lor
alt goy din vreme aservit
şi, căruia, îi devine
conzeler!
Astfel, *veinerul*
Este etern!
Goym-ul? – ţapul
destinat lui Azazel.
Trăiască „neamul ales"!
„Ales" de cine şi de ce?
De proştii goy ce-i iau de bună
Poanta cu „alesul" cu sens de
Stăpân!
Mari prostănaci albii ăştia;
Halal căpuşă şi-au „ales"
De stăpân!

Joi, 12 ian. 2017

Binefacerile „Europei"!

Ne-a încălecat Bestia
occidentală secularizată;
Ne-a păpat industria,
ne-a luat pământurile
- Bestia secularizată
ne-a sodomit naţiunea,
ne-a răpit fetele frumoase
şi pruncii!
Ne-a obligat să ne
numim şi ne-a numit
Ţigani;
Ne-a băgat pe gât
mizeria cu Dracula,
Ne-a draculizat,
Ne-a făcut vampiri,
Pe noi, ei, care erau
adevăraţii vampiri;
ne-a bordelizat Ţara;
ne-a băgat pe gât ungurii;
nu lasă Basarabia să se unească
cu noi,
ne jefuiesc de fete an de an,
ne răpesc datinile,
ne demonizează zilnic.
Bestiile iudeo-catolice
cu numele –
Antihriştii,

urâtorii de ortodoxie,
ne transformă în
şătrari, în ţigani cu
cortul, furându-ne
grădinile,
Bestiile Occidentului,
ne musulmanizează,
ne păgânizează –
Bestiile homiste
De la conducerea
Uniunii (Sovietice) Europene,
Bestiile dezaxate.
Ne-a răpit totul, credinţa
şi ne-a adus
sodomia, drogurile, lesbianismul,
schizofrenia, sectele,
sărăcia, dizarmonia
Iadul Occidentului
depravat,
negroidizarea,
creolizarea,
nimicirea rasei albe,
Apocalipsa
– Bestiile Occidentului,
Suboamenii posedaţi
de Mamona,
Vaskavizuha cel
proorocit de bătrâni,
Vask-a-Vizuha, aripa Satanei...

SPURCAŢII!...

Bagă o poezie, neputinciosule!
Aş profera numai insulte,
Imprecaţii,
Înjurături,
Hule,
Aş înjura toată banda
de *iohannis, helwigi,*
veineri, romeo-cerni
spălaţii pe creieri –
Toată banda de
vidanjori
politici.
Imbecilii, florienii
Trădători,
Dezmembrătorii
de ţară! *hunori,*
orbani victori,
dodoni,
ilici,
demonstranţi de
profesie:
saşi şi secui!
Dezmembrători de
România!
Huo, spurcaţilor!
Spurcaţilor!
Spurcaţilor...

Sâmbătă, 04 feb. 2017

RUGĂCIUNE...

Doamne, decât bolnav
Mai bine să nu te naşti.
Nu este nevoie de asemenea
Chin,
De stăruit, de zăcut prin
faţa uşilor cabinetelor
medicilor;
Bântuit de *aritmii.*
Aritmii ce-ţi dau senzaţie
Că în secunda următoare
eşti pe lumea cealaltă.
Când te bântuie **răul,**
Spaima, dezgustul,
Când te-ai urât de viaţă
Necredinţa-ţi dă târcoale
Şi păcatele se-adună
Si iadul te-nghite –
Biet înrobit ...

BELIŢII!

Haita de „europeniști"
Ne-a belit de păduri,
Ne-a chelit de bănci...
Multinaţionalele!
iliesco-băsesco-iohannis-şi
Ne-a belit de ţară;
Scarabeţii!
guvernanţii neokominterniști
Ne-au predat
beliţilor kamisari UE!
Speluncii!
Zborşiţii,
Coşcobeţii,
Unsuroşii, bulangii,
Masonaşii,
veinerii!
Umflaţii!
Gonflaţii!
Prostituaţii!
hunguraşii,
Îndopaţii,
Îmbrobodiţii,
Bulangii!
Demolatorii,
Vânzătorii...
- Nu există Cuvinte!
Ne-au lăsat fără
România...

(*Miercuri, 15 februarie 2017)*

LA CHEREM!...

Ilici a pus bazele vânzării
La corporatişti, la minoritari,
La perverşi – poponari,
sectari, scormonitori în bude;
Spurcaţii planetei;
La muslimim şi negroizi.
Ne-a vândut
Bolşevicul colorat:
El cu Newlander,
cu Domokos, cu Bella,
cu Hunor,
cu toata gaşca
iohannisto-veineristă,
cu *florienii* beliţi!
Ne-a vândut, pleavă
de ars în foc –
Bulangii spiritului!
Cocoşaţii la minte
Ne-au adus la
cheremul potlogarilor
söroşişti,
de etnie şöroşei...
orbeţii.
Cuşcubeţii,
Ciumeţii,

Limacşii sodomiţi
La creier!
Încopcia-i-ai Iadul
În cămările lui...

Vineri, 31 mar. 2017.

DE ZIUA FLORILOR (FLORIILE)

Urâtă este viaţa noastră.
A unora!
Oricum, omul este inferior
Viermelui...
Ăsta-l devorează
Şi când trupul mort al omului
se descompune
îl îngurgitează;
el şi gângăniile!
Doamne, Doamne, Doamne
Nu putem suporta
Această
Nimicnicie,
Acoperită de vorbărie;
Trăncăneala, trăncăneala
Acoperă efemeritatea
Acestui animal special
– Omul!
Un ucigaş fără pereche...
Cât e viu.
Apoi e devorat de
viermi şi gângănii.
O insuportabil
Destin!
Urâtă faţa Ai!

Duminică, 9 aprilie 2017

DE SFINTELE FLORII!

De praznicul Sfintelor FLORII,
Ţîganii, ţîganoacele, puradeii,
cu mucii atârnând,
Belesc sălciile pletoase
de ramurile abia înfrunzite –
ca un plânset amar –
Şi cu braţele încărcate,
De ramuri de salcie,
Ţîganii, ţîganoacele asaltează
Intrările în Bisericile Ortodoxe
Şi vând *rumanilor* „salcuţă!"
Ţiganii, ţigănuşele, ţigănoacele,
ţigănuşii murdari
Cer banul Iudei pe
Ramuri de salcie pletoasă.
Şi *rumanii, rumancile*
li-i oferă!
Snopurile de „salcuţă",
Pângărite de ţâganoi,
Sunt duse la Sfântul Altar;
Să fie Sfiinţite.
Preotul ortodox le sfiinţeşte,
Slujind pe ele şi,
Stropindu-le cu apă sfiinţită,
Le împarte *rumanilor...*
Rumanii, rumancile
Le duc acasă,

Le împletesc cunună
Şi le aşează la Sfintele Icoane...
La porţile Bisericilor Ortodoxe
Ţiganii, ţiganele, ţigănuşele,
ţigănuşii jegoşi
Numără mangoţii...
Râd, se înghiontesc mulţumiţi:
Mai încolo, urinează pe lângă
pomii din preajmă...
Scuipă, cerşesc de la *rumani.*
Râgâie ostentativ vorbe
Putrede!
Apoi, o pornesc, în haită,
De-şi halesc, la dughene de muslim,
Kebabul, şaorma; îşi sorb berica *la pet*,
Coca-cola, *la cutie!*
Aprind ţigăruşe...
Şi... dispar în
Negrul Neant
Al Indiferenţei...
Lăsându-şi,
în urmă,
Dejecţiile
Spre... curăţare
De către *rumani!*

*

Mai fă un pas din faţa biseicii,
Rumane, rumanco...

Iată, haita se relaxează
în parc!
Unul-una, doi – zece:
Beau cola, bere;
Duhănesc, bagă-n
burtă haleală;
Se gratulează cu:
„Du-te-n p... mea!" –
ţâganile către ţâgani şi invers –
„Mânca-m-ai p...!" – ţâgăncuşele
către puradei.
Se îmbrâncesc,
Strigă, înjură – hărmălaie!
Împrăştie ambalajele
dulciurilor,
cojile de seminţe,
paharele goale din plastic.
Se înjură unii pe alţii, scuipă;
Ţîganii se descalţă de adidaşii sparţi.
ţîganile de şlapii de plastic,
îşi scarpină jegul dintre degete,
râgâie, apoi pleacă
În neantul Istorie;
Fără urmă,
În aşteptarea
Următoarei sărbători
Creştine a *rumanilor.*

*

– Insuportabil!
Vino cu sabia Ta,
Islam şi Israele...
Vino vreme a
Călăilor de după
post – bolşevici!

Duminică, 9/aprilie 2017; de Sfintele Florii.

LUCIFERIENII
= BELIŢII! =

Luciferienii=Iluminaţii,
waisauptii, rotschilzii,
şoroşii, goldmanii,
slugile lor,
Ne-au încălecat
Şi ne biciuiesc
Spatele!
merkely, macronii,
junkerii, schultzi,
johannis-şii, helwigii,
florienii, tismănenii,
tokes-şii, kelemenii, zsolt-ii,
tot soiul de arapi,
medelin-voici,
dodoni spurcaţi,
koweri, semienijolti
– Dezastru general!
Trage-le-am sârmă ghimpată
în rât!
Lor şi serviciilor
Ce-i slujesc,
Globaliştilor,
Invertiţilor,
feministelor,
leghebiştilor,

Bătuţilor în cap
Ce ne fac viaţa
Iad pe pământ,
Neobolşevicilor,
neomarxistilor,
frankfurtiştilor,
kisingerilor
Şi întregii găşti
de beliţi satanişti!
judo-stângişti –
jihadişti-multi-culturalişti!

Duminică, 14 mai 2017

DE ZIUA IEI !...

Moto: „Orice român care se îmbracă în port naţional, fără să fie ţăran, este fascist, legionar!" (Alexandru Florian – iudeu, director INSHR-EW)

Aş vrea să mai pot Scrie!
Chiar bazaconii...
Dar îmi pare
Inutil!
În faţă stă VEŞNICIA!
Cine o poate învinge?
Hârtia mâzgălită?...
Absurd!
= [Un tip (filator!)
Mă scrutează de-alături]
Unii mor prea devreme,
Alţii devreme,
Alţii prea târziu!
= Filatorul a plecat!
Sunt de capul meu.
Prin faţă-mi...
Trec intelectuale, romance,
În costume naţionale
– Sunt „fasciste"!
Pentru că nu sunt
Ţărănci! Şi, nefiind,
Sunt „fasciste!"
Aşa a dictat

Uvreiul,
Stăpânul nostru!
O, zei!
Ne stăpânesc Iudeii!
Rasă albă, rasă albă,
Închină-te la Iudei
Până crăpi!
Fiecare se sinucide
În felul lui!
Albii au găsit calea
Încă de acum 2.000 de ani:
Slugăresc la iudei!
Este felul lor propriu
De sinucidere...
Ce le poţi face?
Au ales!
Şi-au legat piatra
de moară de gât,
„piatra de poticnire!"
– Iudeii!
Vor muri cu ei de gât!
Că aşa vor
„elitele" albilor!
Poţi să-l opreşti
Pe sinucigaş?
– George URSA,
Naivitatea se plăteşte;
Suntem „fascişti!"
Da, da!

Aşa au hotărât
Iudeii!
Canaaneii erau „urâţi
În faţa lui IHWH!"
Samarinenii erau
„Spurcaţi!"
Neiudeii sunt
Câini!...
Aşa au hotărât
Iudeii!
Albii se conformează,
Sunt „câini!" sau „porci"?
Câinii Merkel, Macron etc.
Îşi ucid supuşii
– „câini!"
Nici o pagubă pentru Iudei!
macron-merkelii sunt dulăi!
„Câine", pe „câine", ucide
la porunca Iudeului!
Asta este toată ***filosofia!***
– Iudeii vor moştenii
Pământul! (obsesia lor)
Până crapă!
Şi-i înghite
Soarele, Galaxia,
Universul,
Megauniversul,
Neantul!...

Duminică, 25 iunie 2017.

14 MAI 1948!...

Ziua Întunericului! ;
paukeriştii bolşevici,
iudaiştii
Ne-au băgat la gherlă
pe noi, românii!
grunbergii, pantiuşele,
kişinevski, răuţii,
dulbergherii,
borilii, ghizela-vasii,
moghioroşii, khonii
= alogenii beliţi
sprijiniţi de
iudaiştii de la Kremlin
şi New-York.
Judeo-sionism-leninismul
a belit naţiunile
Europei în 1945.
Dar, periodic, belesc
Goymii de elitele proprii.
1989, începutul altei
beliri!
În numele lui Juda,
goymi – canaanenii –
trebuie beliţi periodic
de elitele proprii.
Juda are nevoie
de sînge de goymi

şi canaaneni!
Noul Canaan –
Europa – dă tribut
de sânge de peste
200 de ani;
sânge de goym alb
spre gloria lui Juda,
spre nesăţioasa
pipotă a lui
Juda!
– Sânge şi aur!
Juda nu poate
Trăi fără
Camătă şi sânge
= Juda – Leul (?!)

Duminică, 14 mai 2017

IMPERIUL TURBAT!...

= Imbecilii, dezaxații,
homalăii, lingătoarele
în „obiectul muncii”
conduc planeta,
Ajunsă bolnavă,
Din cauza ăstora!
Distrugătorii de Icoane,
Distrugătorii de Crucifixe,
Tatuații, drogații,
Istericii, cânepiștii, muslimii
Sparg statuia
Sfintei Fecioare,
Pun bombe-n palate;
Ne atacă furioși
Pentru a ne impune
Modelul lor dezaxat
De a fi!
Își exchibează
Fundurile păroase,
Cururile despuiate;
Boală mintală,
Pe tarabă!
Care mai iei
Râia?!
Globalismului?
Care iei, care cumperi
Care vinzi?

Ispita e mare!
Decereblarizarea în mare progres,
Murdăria psihică
La ordinea zilei.
Tembeli, tembele
Cumpără borhotul
Zis multi-cultural!
„Chinezii” jubilează!
E lumea lor,
Lumea *florienilor!*
Lumea neotroțkiștilor,
– Imperiul kazar universal, veșnic,
Se revarsă puturos
Peste rasa albă,
peste Europa Creștină.
Muslim va învinge
În Golul lăsat!
„Chinezii” râd!
Cât, până când?
Până-i ia apa,
Nisipul stârnit
In Orente lux-ul
Arabiei!
Cască ochii, albule,
fost creștin, până mai poți.
Trage aer în piept!
Dezmeticește-te!
Dă cu apă pe față!

Răcorește-ți mintea.
Curând, Muhamad
O să-ți reteze capul...
Tembel de anti-creștin

Marți, 4/iulie 2017

SPECTACOLUL LUMII LA MOLL...

Lume, din belșug!...
Ea-și plimbă noșalantă dosurile...
(un filator s-a postat lângă mine;
i-aș trage un glonț
în ureche
jegului)
Fetișcanele-și plimbă
pantalonașii bine strânși pe dosuri.
Au apărut și două
Harăpoaice cu
burțile umflate de osânză
și căruciore cu plozi tuciurii...
Apar la orizont și doi țâgani burtoși,
Negrese diforme, botoase, la orizont!
Filatorul s-a postat în așa fel încât
să vadă ce scriu!
Până la urmă l-a luat
Necuratul
și-a plecat!
Tot mai multe fufe
cu ciori mici în cărucior
– Invadatorii!
Complicele invadatorilor?...
Javrele albe ce le
Plodesc mulatri.
Lângă mine a sosit
o *filatoare...*

Schimbare de gardă!
Exact pe locul
Filatorului plecat
s-a așezat fufa...
filatoare!
Trăncănește la mobil (sanchi!).
O înjurătură nu i-ar strica.
– A trecut una pe toace.
Deci: dame-n chiloți;
Iar negrese urâte, botoase;
Iarăși vândute albe
cu cioroiași în cărucior,
arăboaice-n halate
– Terciul rasial
Urât mirositor,
Multi!

Vineri, 07/iulie 2017

REVOLTA NEPUTINCIOSULUI...

Stau în curtea bisericii...
La „Apărătorii Patriei II",
Ctitoria părintelui Constatntin Matei.
Ce putem face împotriva
Morții, George URSA?
Nimic!
Ehe, asta e!...
Cheia problemei!
Suntem legați în lanțuri,
De nesfărmat,
De Moarte;
Nu există apărare!
Nu există!
Și când te gândești
Că leprele conducătoare
Ne hotărăsc mica
trecere dintre
naștere și trecere!
Revoltător!
Și, noi, neputincioși,
Ne apucăm *de scris.*
Scriem și leprele
Adună averi!
Noi scriem, ne ducem
la biserică, citim rugăciuni
Și ăștia ascultă
ordinele lui Israel.

Proștii, proastele
Rânjesc în hohote
Inconștiente p-aci!
Și, colea, moartea
Așteaptă...
Pe unii un ceas,
Pe alții o zi, pe alții
32 de ani!
Pe alții 85,
Pe alții 95,
100 chiar!
Și, așa, pe rând, venim;
Pe rând *plecăm!*
Și m-aș revolta,
M-aș revolta...
De n-ar fi inutil!
Și o gloată de proaste-mi
Tulbură ciripitul
Vrăbiilor... cu:
„Hi, hi, hi, ha-ha!" – ul lor.
Ce-or găsi de râs
gâștele astea boite,
cocoțate pe toace?
„Hi-hi-hi, ha-ha=ha!"
Moartea-i colea!
„Hi-hi-hi, ha-ha=ha!"
Una mai toantă ca alta;
Una mai boită ca alta,
Mai decoltată,

Mai cu fusta scurtă;
Mai cu țâțele la-naintare,
Mai cu inele-n burice...
Mai înțolite ca și cum ar fi
Dezbrăcate...
„Hi-hi-hi, ha-ha=ha!"
„Hi-hi-hi, ha-ha=ha!"...
Moartea-i colea...

Duminică, 30 iulie 2017

INUTILITATE...

Să mai scriem puezele, domnilor?...
Ce frumos! Numai că,
Numai că... numai
Cum de-am face să facem?
Că nu mai putem
Să facem *să facem!*
Ca să scăpăm de moarte
– asta-i tot!
Restu-s fleacuri!
Biologia ne sugrumă;
Pământul *ne-aşteaptă*
Răbdător!
Pe toţi...
Cu gura deschisă!
Unul nu scapă!
Nici tov. Stalin n-a scăpat...
Darămite un guguştiuc
Ca al de tine şi al de altu'!

Vineri, 26/02. 2012

mardocheii au învins...

Nomadul, criminal, bancherul hain;
Un *rotschild* acolo, un *rotschild* dincolo,
Belesc în fiecare ţară pe creştin
Şi dau de zor cu Moise de parc-ar fi Apollo.

Încălecată-i planeta de *howard* – zi şi *estere;*
Aicia sunt miniştri, dincolo-s **siaişti,**
Şi mai încolo îs patroni de galere
Opozanţi, şi artişti şi mândri „analişti".

Şutează şi dau şi cu capu'-n balon,
Terorişti sunt pe pământ filistean,
Şefi de armate-n deşert irakian,
Stăpâni de ţărani pe pământ dunărean.

Pe tevereele planetare se scălămbăie mereu,
Se premiază şi se auto-ling în dos,
Dau legi pentru hiloţii albi dedaţi la greu,
Şi sunt burtoşii zei ai cestui timp hidos.

N-ai voie să-i atingi c-o floare albă...
Că urlă mass-media de dânşii aservită;
E „antisemitism" – n toată lumea largă,
Cea sub cizma lor acum strivită.

Şi filme porno ne servesc pe sticlă,
Femeia albă a ajuns WC. – ul lor acum,
Cu lubricele lor apucături viaţa-i strică
Şi-o-ndepărtează de la creştinescul drum.

Ne-nnebunesc cu Moise-al lor şi Iacov şi Isaac,
Cu Raşelica, David, Samuel, Estera şi Samson,
Şi cum ucis-au pe cei zece fii a lui Haman
Şi pentru asta albii slavă le aduc la unison.

Iar zeii şi eroii noştri-s ştergătoarea lor de cur,
Prilej de filme-n serie, de râs şi de ocară,
Banditii ca Troţki, Pauker, şi-alţi asasini sperjuri
Sunt periaţi şi-s daţi exemplu de urmat a doua oară.

Şi bravo-n sus şi bravo-n jos, cenuşă-şi toarnă albi-n cap!
Clădesc în draci muzee şi bir iau de la bieţii *iuropeni*.
Îi tămâiază rasa albă, cu lanţ legată de ţuleap [1],
Animalizata rasă albă ajunsă ciurdă de bouleni.

---

[1] *Stâlp de pedeapsa folosit de unguri pentru umilirea şi pedepsirea românilor ardeleni. Românul era legat cu funii de un stâlp în piaţa publică a oraşului sau un curtea unitaţii militare în cazul că era soldat.*

ADDENDA

CONDIŢIA DE GOYM...

După plecarea băiatului... mi-am zis că de meseria de a scrie mă voi lăsa pentru totdeauna. Că numai nefericiri mi-a adus acest dar sau pedeapsă. Dar, iată nu mă rabd! Şi aceasta atunci când – aşa dintr-o dată – o întâmplare aparent banală m-a împins să scriu aceste rânduri. Iată întâmplarea. În una din zilele lunii mai, o fundaţie – Ion Gavrilă Ogoranu – a organizat o expoziţie ce se dorea să-l omagieze la zece ani pe cel plecat la cele veşnice, adică pe IGO. IGO a fost luptător în munţi pe vremea tovarăşei Ana, Chişinevschi, Nikolski (desigur, goymi neaoşi!), Dulberger, Miron etc. , şi desigur al zisului Dej. Normal, IGO făcuse parte din „Frăţiile de Cruce"! Asta pe când era elev. Eroare gravă! Dacă făcea parte din organizaţia „Ajutorul Roşu", „Amicii URSS!" nu ar fi fost probleme. Aşa însă amintirea lui a zgândărit vigilenţa unui *institut terorist,* care conduce colonia numită România, şi a şefului acestuia, un absolvent de sociologie şi fiu de fost prof. de „socialism ştiinţific!" Dar asta contează mai puţin! La respectiva manifestaţie, din zisa zi de mai, s-au desfăşurat Lucia Hossu Longin, Ion Coja, Dan Puric şi organizatorul. Dar, nici asta nu ne interesează în mod special! Ne-a şocat forfota jândarilor. Aceştia – deşi manifestaţia era aprobată de Primărie – erau în fibrilaţie printre cei prezenţi. Filmau, se dădeau cu curu' de pământ şi raportau la telefoanele mobile despre cumplita crimă a unor români, români, care, organizaseră o „manifestaţie legionară!" Crimă şi mai mare era că pe o tarabă improvizată erau expuse cărţi de-ale lui Ion Gavrilă Ogoranu, Ilie Tudor etc. Jândarii s-au repezit

cu degetul arătător spre standul improvizat şi au strigat: „propagandă legionară!"... „legea 217!", „antisemitism!", piere Europa, se prăbuşeşte Parlamentul de la Turnul Babel numit Bruxelles. Ca să vezi care e treaba jândarilor?! Cărţile! Filmau pentru cartoteca organelor de represiune, represiune contra românilor. Acum pe faţă. Eşti român? Trebuie să fii lichidat! Nikolski, în 1945, te băga la gherlă pe motiv de „clasă", erai „duşman de clasă", adică – în subsidiar – român reacţionar. Acum, Florian, secondat de noii jândari, te bagă, cel puţin în moarte civilă, dacă îndrăzneşti să vorbeşti de Ogoranu, de Eliade. Dar te bagă, discret, chiar sub pământ. Acum există metode „subtile" şi numai ce te trezeşti, că, – vorba unguroaicei – : „sculat mort!"

Da, stimaţi domni, trăim vremurile din urmă, vremuri când a fi creştin, alb, european nativ, român a devenit o crimă; vremuri când ni se va interzice să-i mai studiem pe Alecsandri, Eminescu, Conta, Motru, Noica, Cioran, Vintilă Horia, Ţuţea, când istoria românilor n-o să fie nici obiect de muzeu, când sentinţele groase ale *patapieviciului* vor fi singurul obiect de studiu al elevului de pe aceste meleaguri. Au venit vremurile când pentru a putea respira un român o să trebuiască să depună o cerere la un anume institut (nomina odiosa!), la cele două ambasade de unde se primesc ordine şi abia după ce primeşti aprobare scrisă poţi trage aer în piept. În concluzie, condiţia de goym este una din cele mai ingrate condiţii din lume. Biserica nu te mai poate apăra, mănăstirea nu, tu însuţi nu te mai poţi apăra. Iată, deja, condiţia de a deveni musulman aproape îndeplinită...

[Semnat **Un goym fricos şi speriat]**

KAMISARUL BOLŞEVIC A ÎNVINS „JÂNDARIU' ROMÂN!"...

După 1989 am fost ani de zile gazetar la o serie de reviste şi ziare de orientare naţională. N-aş zice „naţionaliste" pentru că direcţia, orientarea conducerilor acelor reviste şi ziare, se ferea de aşa ceva. Nu mai vorbesc că şefii lor proveneau din vechea presa comunistă. Că eu scriam articole de orientare naţionalistă şi, cu tăieturi de pasaje, „necorecte politic", tăiate, şi publicate astfel este o altă problemă. Dar să ne întoarcem la a comenta ceea ce am anunţat în titlu. În sediile acelor redacţii (pot aminti aici unul din ele: „Glasul Naţiunii" al regretatei Leonida Lari) am auzit în amănunt – vorba vine! – cum „jandarmul român trăgea câte o scatoalcă bunelului moldovean" şi, vezi Doamne, cât de insuportabil era respectivul fapt. Întâi nu mi-a venit să cred ce aud. Nu în sensul că nu ştiam de incident, dar să invoci respective foste incidente de acest fel, ca piedică în calea unirii mi s-a părut revoltător. Şi acest lucru, „povestea", n-o spunea vreun ins analfabet sau slab instruit. Invocau aceast gen de „poveste" tot soiul de oameni cu carte şi ai căror părinţi şi „bunei" zăcuseră 12-15 ani în Gulag, în deportare, lagăre de muncă şi mulţi, zeci de mii, dacă nu sute de mii, nu se mai întorseseră niciodată. Le zăceau oasele prin taigaua siberiană, la Cercul Polar, Kamciatca sau republicile sovietice musulmane. Deci, „unirea" cu România era împiedecată de amintirea palmei date de un jandarm „român", deci de altă naţionalitate după capul strâmb al povestitorului „moldovean", iar „unirea", cu Rusia şi apoi fosta URSS, nu era tulburată de kamisarul bolşevic (NKAVD-dist) ce-i dusese, în lovituri de pat de

puşcă, „bunelul" în Siberia, Kazakstan, Vorkuta, Kamciatka. Revoltat de acest fel de miopie, de cât de departe mersese mankurtizarea, am ripostat: „Bine, măi frate de limbă, şi neam, cum poţi fi atât de spălat pe creier? La noi, în România, câţi oare nu au intrat în conflict cu un organ al statului şi făcând un scandal, afumaţi de aburii alcoolului, au luat câte un baston pe cocoaşă sau au fost amendaţi pentru că au fluierat în biserică, dar pentru acest lucru n-ai dreptul să ceri ca – să zicem – dobrogean sau ardelean (afară dacă nu eşti ungur) sau bănăţean sau maramureşan, să treci sub influienţă sau „unire" cu Ucraina, Ungaria sau altă ţară! Cum vine asta? Adică, NKAVD-istul bolşevic era... bunătatea întruchipată, că-ţi trăgea un glonţ în ceafă sau te deporta în Taigauă la tăiat buşteni, şi „românul" era răutatea-ntruchipată, duşmanul „jandarm care îl pălmuise pe bunel!" la un scandal la cârciumă! Sunteţi de groază!" Nu i-am putut lămuri, mă priveau cu mirare. Săracul „bunel!" Cu pistolul kamisarului bolşevic la ceafă, şi şuturi de pat de armă în spate, nu se simţea frustat, nici batjocorit, nici ucis. Era şi este bine! „Moldovenii" sunt „fraţi cu ruşii", acum şi cu „ucrainenii", sunt „moldoveni" şi nu români moldoveni. Ca să vezi mankurtizarea creierului!. Ei bine, după peste 25 de ani de instrucţie şi în limba română, fraţii noştri de peste Prut şi-au ales rusul la conducere. Halal!

Dar boala aceasta psihică (mankurtizarea!) nu este doar boala celor de peste Prut. Nu! Mai există o provincie românească suferindă de acelaşi simptom. Transilvania! Şi acolo circulă un „curent" de aceeaşi extracţie antiromânească. Acolo, românul ardelean cică suferă că îl pălmuieşte „poliţistul român, mitic!" Când îl pălmuia şi împuşca jandarmul ungur era fericit. Întrebarea este

următoarea: Cum se face că manipularea ruso-bolşevică şi cea hungaristă a prins credibilitate în mintea românilor moldoveni, respectiv ardeleni şi aceştia nici nu bagă de seamă ce ţinteşte ea. Jalnic!

Fraţilor români, din Moldova, Igor Dodon, rus, v-a oferit în programul său politic să nu vă mai lase „buneii" sub „jandarmul român!" **ci sub cel sovietic.** L-aţi ales să vă apere! Îl meritaţi! Mai urmează să cereţi să vă bată cu knutul pe spinare şi să vă redeporteze în Karaganda pentru că e mai plăcută deportarea decât o scatoalcă după ceafă, fără alte urmări, dată de jandarmul român moldovean.

[Semnat **Nicu IONESCU**]

„DEMOCRAŢIA" DEZMEMBREAZĂ ROMÂNIA?

După asasinarea în ziua de Crăciun a „tovarăşului şi a tovarăşei", subit, toţi locuitorii României noastre au devenit democraţi şi anticomunişti. Răi, rupeau lanţul! Toţi se doreau conducători naţionali, regionali, locali şi, bineînţeles, toţi erau şi se doreau „europeni" şi ţara noastră să semene întru totul cu Germania sau SUA. Adică, toţi, de se poate, să fie capitalişti, sa aibă vile ca actorii de la Holywood, capitaluri ca Rotschild, bolizi de sute de mii de dolari şi lux ca in filmele de carton ale regizorilor din cetatea filmului amintită mai sus. Dar, de unde capital pentru a trăi ca la Beverly Hills? Şi atunci, „democraţii", s-au pus pe jaf. Pe tăiat păduri, pe furat din fabrici şi uzine, pe vânzări de „bunuri ale întregului popor". Cei de jos jefuiau cu căruţa, căruciorul, sacoşa, traista, puga de plastic, guvernanţii cu trenul, vaporul, avionul, tirul. Apoi, „deştepţii", guvernanţii au chemat hoţii din afara României şi le-au oferit ţara pe bucăţi. Ce au zis ei? „Hoţilor din Europa capitalistă, din SUA, Israel, poftiţi la jaf. «Vă dăm, ne daţi! Ce vă doreşte inimioara?»" Şi aceia au zis: „Daţi-ne la preţ de nimic – başca comision pentru voi – fabricile, flota, uzinele de orice calibru, pădurile să le tăiem, petrolul, gazele, retrocedati pământuri etc." „Gata, au zis conducătorii vremelnici, comisionul şi vă dăm tot, numai daţi comisionaşul pentru buzunăraşele noastre..." Şi aceia au mai zis: „Da, dar nu este de-ajuns! Trebuie să vă daţi şi sufletul – nu al vostru; că e putred ca şi al nostru – poporului, să promovaţi minorităţile la conducere: unguri, ţigani, orice minoritate etnică, apoi minorităţi sexuale, tot ce e minoritar, combateţi mândria de neam,

istoria naţională o abandonaţi din studiu şcolar etc." Şi jegurile politicianiste au promis că ne vor aduce cu vremea la stadiul de slugi plecate mafiei capitaliste occidentale. În nici 25 de ani de la asasinatul de Crăciun, asasinii „tovarăşului" au reuşit. Nu mai avem ţară! Ne conduc transnaţionalele şi minoritarii. Suntem o turmă de neputincioşi. Tineret nu mai avem, şi-a luat lumea-n cap la îndemnul mediei, şi ai ălora de teapa ei. Duşi sunt, nu se mai întorc! „Democraţia" a fost implementată cu succes în România! Avem unguri la conducere, musulmani, ţigani (pardon, rromi), evrei, armeni, tătari, ruşi, nemţi, avem firme transnaţionale, pădurile sunt ale austriecilor, petrolul tot al lor, curentul electric, gazele, telefoanele, avem trupe străine în ţară, armata nu mai avem, Transilvania am retrocedat-o ungurilor şi nemţilor, unirea Basarabiei cu România am ratat-o. Nu noi! Conducătorii beliţi! Dar suntem „democraţi"!

Bravos! Problema ce se ridică, la 27 de ani de la asasinatul de Crăciun, este aceasta: Cu tineretul emigrat, cu tineretul rămas şi în parte pervertit de ideologiile absolut decadente ale Occidentului, cu averea naţională înstrăinată, cu obrăznicia mancurţilor din cele două Românii, noi, cei de oarecare patriotism, mai putem face ceva pentru ce a rămas din ţara asta? Deznădejdea este extrem de ridicată, lehamintea, neîncrederea abil semănată de o mass-medie total vândută şi în parte plină de proşti duşi de val, resurecţia naţională a românilor pare aproape imposibilă. Cel mai periculos adversar al resurecţiei naţionale este defetismul cu perseverenţă propagat de gazetari şi „elitişti" de dunga şanţului. Nu există insulte, nu există vorbe cu conţinut scatologic, porno care să nu fi fost aruncate în capul nostru ca neam;

nu exista insinuări şi murdării care să nu fi fost zise despre personalităţile istoriei noastre. Domnitori, scriitori, luptători pentru păstrarea fiinţei naţionale, filosofi, gazetari de orientare naţională, toţi au fost maculaţi. Peste întreaga noastră istorie şi cultură s-a lăţit rânjetul plin de satisfacţie duşmănoasă a urâtorilor neamului românesc. În sfârşit, sunt mulţumiţi şi aşteaptă să ne dăm duhul pentru a-şi finaliza opera distrugătoare. Nu le-o plini Domnul poftele! Aşa trebuie, să sperăm cu toţii cei ce ne mai iubim amărâtul nostru neam.

[semnat (**Nicu IONESCU)**]

De acelaşi autor:

a). Literatură originală:

1). **Poeme de sertar** (versuri); vol. I: 1969 – 1973; (*Editura „Gemenii SRL", Bucureşti, 1992, 96 pag.)* ; ISBN: 973 – 95594 – 1 – 7;

2). **Spovedanie către Dumnezeu** (versuri); vol. II: 1974 – 1979; *(Editura „Gemenii SRL" , Bucureşti, 1992, 96 pag.);* ISBN: 973 – 95594 – 5 – x;

3). **Noaptea Scorpionului** (versuri); vol. III: 1980 – 1989); (*Editura „Gemenii SRL", Bucureşti, 1993*; 128 pag.); ISBN: 973 – 96011 – 4 – 6;

4). 4). **Îngerii roşii** (proză); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1995; 112 pag);* ISBN: 973-96578-1-8;

5). **Cronică din vremea tătarilor / Pâine şi mortar** (proză) – *Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1996; 208 pag.);* ISBN: 973 – 96578 – 3 – 4;

6). **Meseria de rege** (teatru); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1998; 240 pag.);* ISBN: 973 – 96578 – 5 – 0;

7). **Turnul fulgerat şi alte povestiri**... (proză); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1999 ; 220 pag.);* ISBN: 973 – 98989 – 0 – 4;

8). **SUB DOMNIA STELEI – poezii, poeme, satire –** (1966 – 2006); *Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2006, 336 pag.)* – ISBN (10) 973 – 7700 – 33 – 3 – ISBN (13) 978-973 – 7700 – 33 – 9;

9). **Omu' lu' Dumnezo cu naravu' dracului (Caii) / Dramă într-un act / Pustuşagu'** (poem dramatic în 7 scene) **(George URSA)** [*(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2011; 56 pag.). Biblioteca Scriitorilor Români nr. 24];* ISBN: 978 – 973 – 7700 – 61 – 2;

b). Eseu, articole, filosofie etc. :

10). **„Un model de românism”** (în volumul **„LUCRĂRILE celui de al doilea CONGRES al Spiritualităţii Româneşti”** – Herculane 14 – 16 octombrie 1994; *(Editura „Radical”, Drobeta – Turnu Severin, 1995, pag. 225 – 226);*

11). **Teme de meditaţie** ... *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români”, Bucureşti, 1998, 336 pag)* ; ISBN: 973-966578-8-5;

12). **Doisprezece ani de luptă naţională... / Articole... Vol. I – III, 2003;** *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români”, Bucureşti, 2003; vol. I=274 pag, ; vol II: 276 pag. ; vol III: 276 pag.)*; ISBN: vol. I: 973 – 86111 – 2 – 4; vol. II: 973 – 86111 – 3 – 2; vol. III: 973 – 86111 – 4 – 0;

13). **Ce este filosofia?... (George URSA),** *[(Editura „Societăţii Scriitorilor Români”, Bucureşti, 2005; 36 pag. ; colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români” (19)];* ISBN: 973-7700-26-0;

14). **În contratimp (George URSA),** *[(Editura „Societăţii Scriitorilor Români”, Bucureşti, 2005; 72 pag. ; colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români” (20)]* ; ISBN: 973 – 7700 – 25 – 2;

15). **pe calea de alături... (George URSA)**, *[Editura „Societăţii Scriitorilor Români”, Bucureşti, 2008; 80 pag. ; colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români” (21)]* ; ISBN: 973 – 7700 – 37 – 7;

16). **„CARTE DE RUGĂCIUNI” – Selecţie George URSA;** *(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2012; 246 pag.);* ISBN: 978 – 973 – 7700 – 84 – 1;

17). **„DIN „LUPTELE” MELE...” – Eseuri, Articole – (George URSA)** *[(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2014; 192 pag.);* colecţia *„Biblioteca Scriitorilor Români” (41)].* ISBN: 978 – 606 – 8412 – 19 – 1;

18). **„Datini, obiceiuri, tradiţii din satul Cuied, jud. Arad” – de George URSA** *(Editura Societăţii Scriitorilor Români, Bucureşti – 2016; 148 pag. şi ilustraţii).* ISBN: 978 – 606 – 8412 – 30 – 6;

Cuprins:

Puiezea cu tematică actuală	5
Luna	7
Marele poet!	8
Democraţii de profesie!	9
Puiezea!	11
Poiet! în Parcul Izvor...	13
Amintire de la un oarecare 1 Decembrie	15
Toamna într-o colonie cu alegeri	16
Cireşul de la „Dulău" gin pământ gi la „Dompei" (*) = Bocet =	19
O lume strâmbă	22
Nostalgia din-naintea plecării	23
Minut de deznădejde...	24
Soarele	24
Inutile frământări	27
Bocet... pentru George - Alexandru	29
O lume pe dos...	30
In memoriam G-AU	33
Zeii...	35
Dureri!	37
Toamna...	39
Poftă!...	41
Antipoezie... Exclamaţii...	43
Era derbedeilor...	47
Imprecaţii...	48
Suflet înnregit...	52
Epoca florienilor și veinerilor...	54
Ghenarie	58
Ispite	60
Nu pot pleca...	62
Puterea Veinerilor...	63
Binefacerile ‚Europei!"	65
Spurcaţii	67
Rugăciune	68

Beliţii!	69
La cherem!...	70
De ziua florilor (Floriile)	72
De Sfintele Florii!	73
Luciferienii =Beliţii=	77
De ziua iei!	79
14 mai 1948!...	82
Imperiul turbat	84
Spectacolul lumii la MOLL...	87
Revolta neputinciosului...	89
Inutilitate	92
Mardocheii au învins...	93
ADDENDA	95
Condiția de Goym...	95
Kamisarul bolşevic a învins „Jândariu' ROMÂN!"...	97
„Democraţia" dezmembrează ROMÂNIA?	100
De acelaşi autor	103

Tiparul: **Tipografia EDITURII ELISAVAROS**
Str. LUDUŞ nr. 32, Sectorul 1, Bucureşti
Telefon/Fax: 021.223.84.60; 0314368968
Mobil: 0724/028703; 0724/028704
e-mail: *elisavaros@yahoo.com*

George URSA în tinereţe

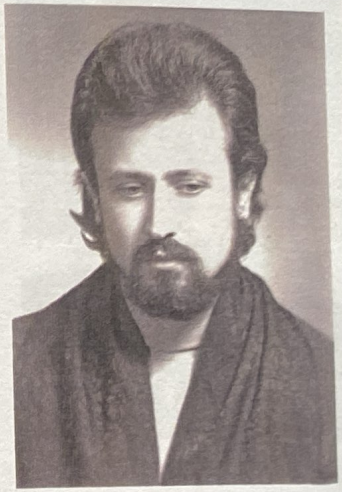

...şi în prezent

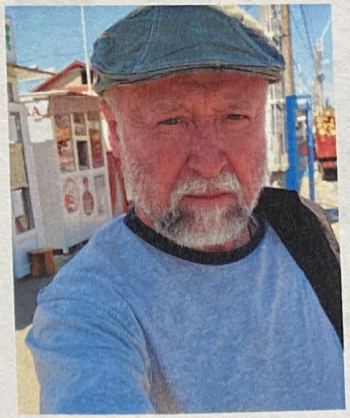

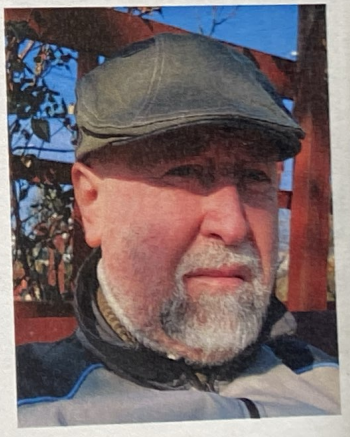

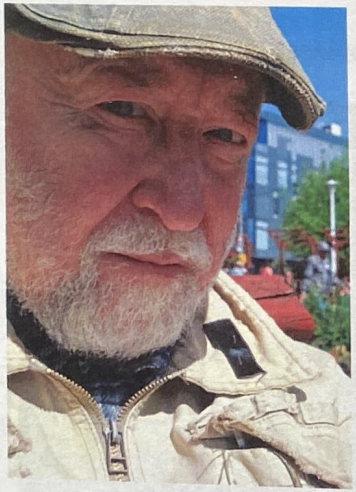

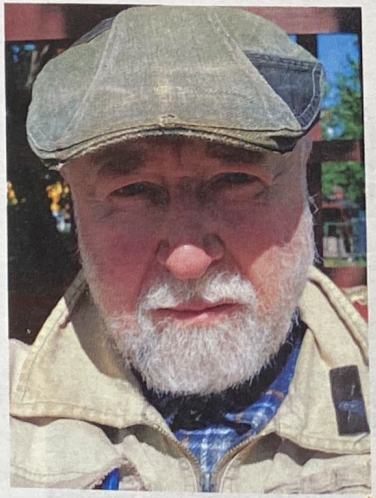

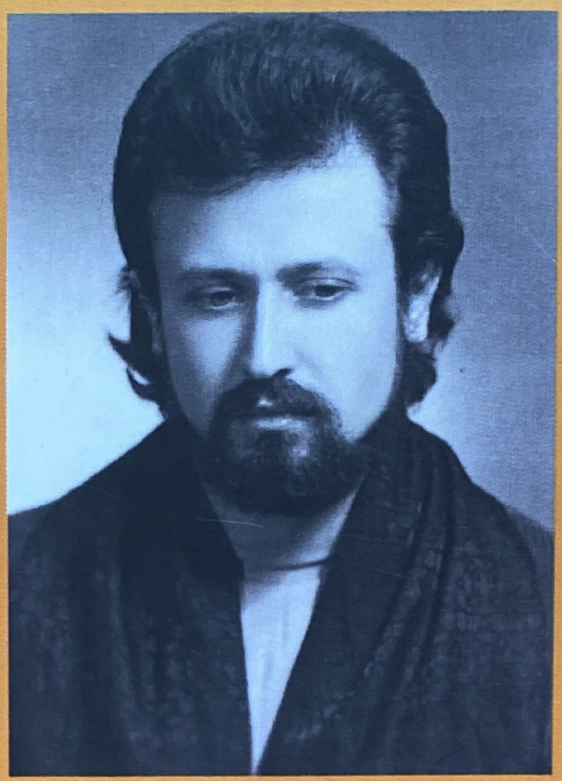

Suflete, nu ceda;
Cât mai poţi... luptă;
Luptă, chiar în genunchi,
Cu fiara, cu ghimpi
de arici, ce ne atacă,
Ce ne atacă!
– Fiara, cu ghimpi de arici...

Miercuri, 5 oct. 2016.

(DURERI!...)

vol.
ISBN: 978-606-8412-48-1
Vol. 1. - 2017. – ISBN: 978-606-8412-49-8